

ת"פ 47483/12/14 - מדינת ישראל נגד א ס

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 47483-12-14 מדינת ישראל נ' א ס

22 בספטמבר 2016

בפני כבוד השופטת נאוה בכור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א ס

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עמיחי רוזה

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד מירב נוסבוים

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, בעת הרלוונטית היו הנאשם והגב' לינה סרסור (להלן: "המתלוננת") בני זוג נשואים והתגוררו בבית בכפר קסאם, כשלשניים בת משותפת בת 8 (להלן: "הקטינה").

ביום **26.10.14** בביתם אמר הנאשם לקטינה שתרשום על עבודה שעשתה בבית הספר רק את שם המשפחה של המתלוננת ולא את שמו שלו, והמתלוננת שאלה אותו לפרש הבקשה.

בתגובה אמר לה הנאשם שתסתום את פיה, ותקף אותה בכך שדחף אותה והצמידה באמצעות ידיו לארון המטבח, כל זאת לעיני הקטינה וילדיהם בני השש והשנתיים.

בהמשך, שחרר הנאשם את המתלוננת מאחיזתו, והמתלוננת יצאה מהבית ופנתה למשטרה.

כתוצאה ממעשיו נגרמו לה סימנים אדומים ביד ובגב.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע בגינו ויופנה לצורך קבלת תסקיר.

עמוד 1

לעניין העונש- ככל שהתסקיר יהיה חיובי יעותרו הצדדים במשותף למאסר מותנה וקנס. ככל שהתסקיר יהיה שלילי- יטענו הצדדים באופן פתוח.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 20.3.16 עולה כי הוא בן 40 נשוי ואב שלושה ילדים בגילאי 4-9 שנים. המתלוננת כבת 35 עקרת בית.

סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית (לא הציג מסמכים), ציין כי הישגיו היו גבוהים עד להתבגרותו, אך בהיותו הצעיר במשפחה ולאור גילם המבוגר של הוריו, לא זכה לסיוע מצדם ולא המשיך בלימודיו.

לאחר שסיים תיכון עבד בעבודות מזדמנות, ובהמשך רכש רישיון נהיגה על משאית ועבד כנהג משאית מנוף במשך שבע שנים. עיסוק זה לא התאים לו בשל שעות העבודה הרצופות והשכר הנמוך, ולכן עזב לאחר שקיבל רישיון על רכב ציבורי (מונית). מזה כשנתיים עובד כנהג מונית.

הנאשם נישא בגיל 28 לאשתו הנוכחית ולהם שלושה ילדים. תאר אחריות עמה מתמודד כמפרנס יחיד במשפחתו ואת המעורבות שמגלה בחינוך וגידול ילדיו.

תאר יחס זוגי טוב בינו לבין אשתו המבוסס על כבוד ותמיכה, ונמנע מלתאר קשיים כלשהם אלא סביב העבירה באופן ספציפי.

הנאשם הינו הצעיר מבין 12 אחים ואחיות במשפחת מוצאו, אחיו נפטר לפני כשש שנים בשל מצב רפואי ירוד והאב נפטר לפני שנים רבות. האם בשנות השבעים לחייה, עקרת בית. תאר את תפקודם של בני משפחתו כחיובי ונורמטיבי, חרף היותם משפחה מרובת ילדים החיה בדוחק ובמצוקה.

ברישומו הפלילי עולה כי לא פתוחים נגדו תיקי מב"ד נוספים ולחובתו הרשעה אחת בגין אחזקת סמים לצריכה עצמית משנת 2012, בגינה הושת עליו צו מבחן ללא הרשעה.

בתקופת האבחון הקודמת עמד הנאשם בתוכנית הטיפולית שגובשה עבורו, מסר בדיקות שתן כמבוקש, שמר על ניקיון מסמים, הגיע לפגישות וגילה רצינות ביחס לצו המבחן ודרישות השירות. צו המבחן הסתיים ביום 8.10.14.

הנאשם שיתף כי לאורך השנים משתמש באופן חברתי בסמים אך שלל בעיית שימוש מורכבת יותר. הנאשם התבקש לבצע בדיקת שתן אך סרב ויאשר כי משתמש כיום.

למרות שהמעט מחומרת שימושו בסמים, מעריך השירות כי מדובר בשימוש יומיומי בסמים.

בהתייחסותו לעבירה הנוכחית- הודה בחלק מסעיפי האישום, השליך אחריות על התנהגותה של המתלוננת ומשפחתה שעודדה אותה להתלונן עליו, ומסר כי בתקופה שקדמה לאירוע היה נתון במצב כלכלי ירוד והתקשה

לעמוד בהתחייבויות כספיות בבית ועל כן לא יכול היה לעמוד בדרישותיה לעבוד יותר ולהביא כסף הביתה.

נסיבות אלה הביאו לפגיעה בו ובגבריותו ונוצר קונפליקט בינו לבין המתלוננת. הוא הודה בהתנהגות אלימה מילולית ובדחיפת המתלוננת על רקע קושי לשאת את טענותיה הרבות ושלל אלימות קודמת ותאר את יחסיהם כתקינים.

ניכר בפגישה עמו כי הנאשם לא מצליח לזהות חלקים תוקפניים באישיותו ומטשטש את חומרת התנהגותו.

במפגש עם המתלוננת- הדגישה כי מדובר באירוע חריג להתנהגותו של הנאשם כלפיה, ושללה אלימות מצדו בעבר.

לקחה אחריות על עצמה בגין האירוע דן בשל כך שלא הרפתה מהנאשם בדרישותיה ועצבנה אותו ולכן הוא התנהג באלימות. ניכר כי היא מגוננת עליו ומאשימה את עצמה בכך שהתלוננה. מדבריה עולה כי מטשטשת את חומרת מצבה והבעייתיות ביחסיה הזוגיים ואינה מודעת או פונה לעזרה למול קשייה עם הנאשם.

השירות התרשם כי הנאשם מפרנס יחיד שגדל בעזובה משפחתית ולמרות זאת גילה לרוב יכולת לתפקוד תקין ונמנע מביצוע עבירות באופן המשמש כגורמים מגבירי סיכוי לשיקום.

על גורמי הסיכון להישנות התנהגות אלימה - מנה שירות בעניינו את בעיית השימוש בסמים, היותו אימפולסיבי ובעל גירוי נמוך, המגלה בשנים האחרונות קושי להתמודד עם התחייבויותיו הכלכליות למשפחתו, כשההליכים המשפטיים לא מספיק מרתיעים עבורו. בנוסף התרשם השירות מדינמיקה זוגית בעייתית נוכח קשיים של הנאשם והמתלוננת להכיר בבעייתיות בהתנהלותו ואף השלכת אחריות על המתלוננת.

בנסיבות אלה, בהן לנאשם קושי להכיר בדפוסיו האלימים שטשטש בעייתיות ואי לקיחת אחריות מלאה על ביצע העבירה והשלכת אחריות על המתלוננת, לצד שימוש בסמים - התרשם השירות כי הנאשם נעדר מוטיבציה לשינוי ולהשתלבות בטיפול, ועל כן לא בא השירות בהמלצה בעניינו.

מתסקיר משלים בעניינו של הנאשם מיום 16.5.16 עולה כי בתקופת הדחייה ביקשו מהנאשם לערוך בדיקות שתן, והוא ביצע אחת ביום 12.4.16 שנמצאה נקיה מסמים ולבדיקה השנייה אליה זומן לא התייצב ולא יצר קשר עם השירות.

בנסיבות אלה, התחזק הרושם לפיו הנאשם מתקשה להכיר בדפוסיו האלימים והתמכרותיים ונוטה לטשטש בעייתיות במצבו לצד אי לקיחת אחריות מלאה והשלכת אחריות על המתלוננת.

חרף מסירת בדיקת שתן נקייה אחת מעריך השירות כי הנאשם מתמודד עם שימוש פעיל בסמים וחסר מוטיבציה לשינוי ולהשתלבות בטיפול.

לפיכך, מתחדדת ההערכה כי הנאשם יתקשה לעבור הליך טיפולי בתחום הסמים והאלימות ועל כן לא ניתן לבוא

בהמלצה שיקומית בעניינו.

מתסקיר משלים נוסף בעניינו של הנאשם מיום 12.7.16 עולה כי בתקופת הדחייה ערך הנאשם שתי בדיקות שתן שהיו נקיות מסמים.

בהמשך נשאל לפשר ניתוק הקשר עם השירות בתקופת הדחייה הקודמת, וביצוע בדיקת שתן אחת בלבד למרות שנתבקש לבצע שלוש בדיקות, ואמר כי לא הבין שעליו לבצע בדיקות שתן נוספות, וחיכה שהשירות יתקשר אליו.

הנאשם הדגיש את ניקיונו מסמים והתמקד בתפקודו התקין במישור התעסוקתי כנהג מונית בעבודה יציבה ובמישור המשפחתי, כשהוא שולל בעייתיות בקשר הזוגי או בתחום ההורות.

עלה הרושם כי מדובר באדם חשדן שמנסה להציג פסאדה תקינה ללא בעיות.

נבדק עמו הצורך בטיפול נוכח ההתרשמות מקיומה של בעיית אלימות אצלו אך הוא שב והדגיש כי הוא אינו אדם אלים, אינו סובל מבעיית שימוש בסמים, ולכן לא זקוק לטיפול ותאר מצבו כטוב ויציב.

לאור קשייו של הנאשם להכיר בדפוסיו האלימים, ולצד הכחשתו בצורך כל שהוא בטיפול - לא בא השירות בהמלצה טיפולית.

להערכת השירות, גישה זו מקשה עליו לעבור תהליך שינוי או להפיק תועלת מקשר טיפולי ועל כן השירות נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו.

4. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1975 ולחובתו הליך אחד שהסתיים ללא הרשעה משנת 2013 בהחזקת סמים לצריכה עצמית.

בתיק דנן לאחר שהוחל בשמיעת ההוכחות, חזר הנאשם מכפירתו והודה בכתב אישום מתוקן המייחס לו תקיפה חבלנית של בת זוג.

מעשיו מהווים פגיעה בערכים חברתיים שעניינם שמירה על שלומה וחייה של המתלוננת, שמירה על בטחונה האישי, וזכותה לשלוות נפש, לא כל שכן במסגרת התא המשפחתי.

בתי המשפט קראו להחמיר בענישה בעבירות אלימות במשפחה תוך מתן דגש לאינטרס הציבורי בהוקעת המעשים ומפנה לרע"פ 7513/12.

ברע"פ 1923/11 - נאשם ללא עבר פלילי שהורשע באלימות ואיומים כלפי בת זוג והושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ובערעור נקבע שגזר הדין חורג מהענישה הראויה והשית עליו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, בית המשפט העליון דוחה בקשת הערעור תוך הדגשה כי עבירות האלימות, בפרט כנגד בנות זוג, הפכו לרעה חולה שבתי המשפט מצווים להיאבק בה.

בע"פ 44184-06-12 - דובר בתקיפה חבלנית חד פעמית של בת זוג ובית המשפט השית בערעור עשרה חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 6898/05 - בית המשפט לא כיבד את ההסדר בין הצדדים כיוון ש- 6 חודשי עבודות שירות אינו עונש העולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי ומשית 8 חודשי מאסר כששתי ערכאות נוספות מאשרות את גזר הדין.

ברע"פ 123/08 - דובר בעבירת איומים בלבד של נאשם נעדר עבר פלילי, והושתו 12 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר.

למרות שבמסגרת ההסדר הוצגה הסכמה עונשית מקלה בכפוף לתסקיר חיובי - הנאשם לא ניצל את היד המושטת לעברו והתסקיר שלילי ביותר, ממנו עלה כי סירב לבצע בדיקות שתן, ואישר כי משתמש כיום בסמים.

עוד עולה כי הנאשם הודה חלקית, השליך אחריות לביצוע העבירה על המתלוננת ומשפחתה, וניכר כי לא מצליח לזהות חלקים תוקפניים באישיותו, ומטשטש חומרת התנהגותו, חסר מוטיבציה לשינוי והשתלבות בקבוצה.

שירות מבחן מציין כי נראה שההליכים המשפטיים לא מרתיעים דיים את הנאשם ולבסוף נמנע מהמלצה שיקומית וטיפולית.

לאחר התסקיר במעמד הדיון נטען כי הייתה אי הבנה בין הנאשם לקצינת המבחן והוא נשלח תסקיר משלים, ממנו עולה כי הנאשם מסר בדיקת שתן אחת ולשנייה לא הגיעה וניתק קשר. שירות המבחן מתרשם **בשנית** כי הנאשם מתקשה להכיר בדפוסיו האלימים ומטשטש בעייתיות במצבו, ומעריך כי הנאשם משתמש פעיל בסמים וחסר מוטיבציה לשינוי והשתלבות בטיפול ולפיכך שוב לא באים בהמלצה.

בדיון לאחר מכן נטען שוב לפער בין טענות הנאשם לנטען בתסקיר, ונוכח הפער הנטען ניתנה הזדמנות נוספת להבהרת הדברים והנאשם נשלח **בשלישית** לשירות, והתקבל תסקיר נוסף בו מתרשמים מקיומה של בעיית אלימות והקושי של הנאשם להכיר בה, לצד הכחשתו בצורך כלשהו בטיפול, אדם חשדן שמנסה להציג פסאדה תקינה וללא בעיות, ונמנעים מהמלצה שיקומית.

מדובר בעבירות בהן הנאשם ניצל לרעה את מעמדו כלפי המתלוננת בהיותו בעלה, וגרם לה בהתנהגותו לחבלות של ממש, וכל זאת לעיני ילדיהם הקטינים.

חרף הזדמנויות רבות שניתנו לו - התסקירים שהתקבלו בעניינו אינם חיוביים, ולכן יש להשית עליו עונש ברף העליון של המתחם שהוצג, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

לעומת זאת, טענה ב"כ הנאשם כי הינו בן 40, נשוי למתלוננת, וביחד הינם הורים ל-3 ילדים.

המתלוננת הגיעה לשירות מבחן ולבית משפט פעם אחר פעם, הביעה את דעתה כי מדובר באירוע חד פעמי.

כתב אישום תוקן משמעותית לקולא כאשר התקיפה מתמצת בדחיפה, ומכיוון שהיא פגעה בארון המטבח - נגרמה גם חבלה.

בני הזוג מעידים כי לאחר האירוע הם ממשיכים בזוגיות טובה, נסעו לאיטליה, משקמים את מה שנפגע, אבל קצינת מבחן החליטה מהרגע הראשון שיש בעיית אלימות והמתלוננת משקרת.

הנאשם נעדר תיקים נוספים באלימות, ולו עבר מינורי על שימוש עצמי בסמים, כשבנסיבות אלה- מדובר באירוע נקודתי וחד פעמי.

הנאשם ביצע בדיקת שתן אחת ולשנייה- טוען שלא הוזמן, הבין שצריך להתקשר אליו ולא התקשרו. הייתה אי הבנה כך שהנאשם ביצע בדיקה שיצאה נקייה כי הוא לא משתמש בסמים, ואז הודיעה קצינת המבחן שדי בכך שיבוא לפגישה אחרונה איתה.

ראוי שלא לפגוע בתא המשפחתי שאחרי אירוע מיותר ומכוער -מצליח לשקם את עצמו ולקיים זוגיות טובה ולגדל את שלושת ילדיהם.

אם יישלח נשלח לעבודות שירות או מאסר- אשתו והילדים יפגעו.

ההרתעה היא בכך שמאז ועד היום חלפו שנתיים ואין תיקים נוספים או הסתבכות נוספת.

הנאשם מתפקד בצורה טובה בעבודתו, בדיקות השתן שלו נקיות, והוא איש עבודה חרוץ. הפסיקה שהגישה המאשימה הינה בנסיבות חמורות מהמקרה הזה, בעוד שבעניינו מדובר בדחיפה.

במקרה זה העבירה היא ברף הנמוך ביותר, כשהאינטרס הציבורי שוקל גם את טובת המשפחה ועמדת המתלוננת

לאור האמור, בימ"ש מתבקש להשית על הנאשם מאסר על תנאי וקנס.

הנאשם הוסיף כי גם היום משלם על הלימודים של המתלוננת במכללה, הם ביחסים טובים, יוצאים לטיולים ביחד, ומנהלים חיי משפחה רגילים.

5. דין ומסקנות

בהתאם לעקרון המנחה בענישה יש לקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג מידת העונש המוטל עליו (**סעיף 40ב לחוק**), כשמתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעיקרון המנחה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40ג(א) לחוק**).

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים שעננים שמירה על שלמות גופו וחיו של הפרט, זכותו לכבוד ולביטחון אישי, קל וחומר במסגרת התא המשפחתי, ובביתו- מבצרו.

מנסיבות הקשורות לביצוע העבירות עולה כי על רקע ויכוח של מה בכך עם המתלוננת אמר לה הנאשם שתסתום את פיה ותקף אותה בכך שדחף אותה והצמידה באמצעות ידיו לארון המטבח, כל זאת לעיני שלושת ילדיהם הקטינים.

בכך פעל הנאשם באלימות כלפי המתלוננת תוך שהוא מנצל לרעה את כוחו ומרותו כלפיה (סעיפים 40ט(א)(10) ו-11(לחוק)).

כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בגופה, בדמות סימנים אדומים ביד ובגב (סעיף 40ט(א)(4) לחוק).

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירה מעלות כי מתחם העונש ההולם בנסיבות אלה **נע בין מאסר מותנה ופיצוי/התחייבות ועד 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.**

מנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות עולה כי מדובר בעבירה שבוצעה לפני כשנתיים, כאשר במהלך הזמן שחלף לא שב הנאשם להסתבך בפלילים (סעיף 40יא(10) לחוק).

מגיליון רישומו הפלילי של הנאשם עולה כי **בשנת 2013** נדון בגין עבירה של החזקה ושימוש סמים לצריכה עצמית (שבוצעה ב-2012), הליך שהסתיים ללא הרשעה בצו מבחן (סעיף 40יא(11) לחוק).

יוער כי את העבירה דנן ביצע כשבועיים בלבד לאחר תום תקופת המבחן שהושתה עליו בתיק קודם בגין עבירת סמים.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון לאחר תחילת שמיעת ראיות בתיק, בתום פרשת התביעה, ובכלל זה נשמעה חלק מעדותה של המתלוננת (סעיף 40יא(6) לחוק).

עם זאת מהתסקיר בעניינו עולה כי לקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו, והודה באלימות מילולית כלפיה ובדחיפתה, אך השליך את עיקר האחריות להתנהגותו על המתלוננת (סעיף 40יא(4) לחוק).

יתרה מכך, מהתסקירים עולה כי המתלוננת עצמה לקחה אחריות על מעשיו של הנאשם, גוננה עליו והאשימה את עצמה בהתנהגותו האלימה כלפיה, תוך שהיא מטשטשת את חומרת מצבה והבעייתיות ביחסיה הזוגיים ואינה מודעת לקשייה עם הנאשם.

הנאשם בן 40, נשוי ואב לשלושה ילדים קטינים, המשמש כמפרנס יחיד, ועובד מזה כשנתיים כנהג מונית.

התסקירים בעניינו של הנאשם הינם **שליליים בעיקרם**, ומהם עולה כי הוא משתמש באופן תדיר בסמים, לא מצליח לזהות חלקים תוקפניים באישיותו ומטשטש את חומרת התנהגותו.

בנוסף, השירות התרשם כי הנאשם אימפולסיבי ובעל גירוי נמוך, המגלה בשנים האחרונות קושי להתמודד עם התחייבויותיו הכלכליות למשפחתו, כשההליכים המשפטיים לא מספיק מרתיעים עבורו, ובינו לבין המתלוננת קיימת דינמיקה זוגית בעייתית.

לאור האמור, כמו גם העובדה כי הנאשם נעדר כל מוטיבציה לשינוי ולהשתלבות בטיפול- נמנע השירות מכל המלצה טיפולית שיקומית בעניינו חרף העובדה כי הדיון בעניינו נדחה מספר פעמים והוגשו מספר תסקירים בעניינו.

השירות התרשם כי הנאשם מנסה להציג פסאדה תקינה ללא בעיות.

כך, לתפיסתו הוא אינו אדם אלים, אינו סובל מבעיית שימוש בסמים, לא זקוק לטיפול, ותאר מצבו כטוב ויציב, ואף שולל בעייתיות בקשר הזוגי או בתחום ההורות.

יתרה מכך- במהלך תקופת הדחייה הראשונה בעניינו נמנע מקשר רציף עם השירות ומביצוע בדיקות שתן כנדרש (אלא רק לאחר דחיה נוספת), ואף הודה כי ממשיך כיום להשתמש בסמים.

אשר על כן, ובהתאם לנסיבות **סעיף 40א לחוק** בעניינו, שאינן קשורות לביצוע העבירה, על עונשו של הנאשם להיות ברף הנמוך-בינוני של המתחם הנ"ל.

הגם שגדל בעזובה משפחתית והזנחה רגשית בצעירותו- וגילה לרוב יכולת לתפקוד תקין, בעיקר במישור התעסוקתי, ונמנע מביצוע עבירות, הרי שנכח חומרת העבירה ונסיבותיה, לצד קשייו להכיר בדפוסיו האלימים, הכחשתו בצורך בטיפול והטלת אחריות לפתחה של המתלוננת, בד בבד עם העדר המלצה שיקומית של השירות בעניינו -אין כל הצדקה להקלה וחריגה ממתחם הענישה מטעמי שיקום.

בצד זאת - אינני סבורה כי נכון וצודק להטיל על הנאשם מאסר, ולו בעבודות שירות, ויש לתת משקל בכורה לשיקולי הרתעתו.

6. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי בן 12 חודשים, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

ב. תיחתם התחייבות על סך 7,500 ₪ להימנע במשך שנה מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע.

לא תיחתם ההתחייבות - יאסר הנאשם למשך 60 ימים.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט אלול תשע"ו, 22 ספטמבר 2016, במעמד הנוכחים.